

LAZARANDA

TEATRO INESTABLE DE NINGUNA PARTE

Ahora todo es
NOCHE

*“Han vuelto a dejar al público
con el estómago encogido”*

El País

Què? *Ahora todo es noche*, d'Eusebio Calonge

Qui? Gaspar Campuzano, Enrique Bustos
i Francisco Sánchez

Quan? Del 20 de setembre al 15 d'octubre

On? Teatre Romea

La Zaranda, Teatro Inestable de Ninguna Parte, torna al Teatre Romea amb *Ahora todo es noche*, peça amb què celebra els seus quaranta anys navegant a contracorrent. L'última creació de la veterana companyia teatral, signada per Eusebio Calonge, dirigida per Paco de La Zaranda i interpretada per Gaspar Campuzano, Enrique Bustos i Francisco Sánchez, torna a deixar el públic amb l'estómac encongít.

Ahora todo es noche dona veu a tres desnonats, tres personatges llançats per la borda del seu destí, que es troben al bell mig de la nit com nàufrags i reclamen ser escoltats. Una metàfora de la trajectòria de la companyia, pura essència teatral sense artificis. El vestíbul del Teatre Romea acollirà una exposició d'elements que La Zaranda ha utilitzat en les seves representacions durant quatre dècades.

La Zaranda és una de les poques companyies de culte que queden a l'Estat espanyol. Té seguidors arreu del món i nombrosos premis avalen la seva llarga i fructífera trajectòria, com el Nacional de Teatro del Ministerio de Cultura (2010). Les seves propostes es caracteritzen per crear climes poètics allunyats d'estereotips i ofereixen depurats textos onírics, amb ecos lorquians i aires esperpèntics. L'humor i les metàfores també són habituals en els muntatges d'una companyia que aposta per un llenguatge ple de ressonàncies filosòfiques en transició permanent.

La crítica ha dit...

“Han vuelto a dejar al público con el estómago encogido.”

Rosana Torres, *El País*

“Una auténtica obra maestra.”

Dolores Guerrero, *El Correo de Andalucía*

“Un texto lleno de verdad y poesía.”

Eva Díaz Pérez, *ABC*

“Cuarenta años de La Zaranda. Ojalá vivan muchos más.”

Fernando Herrero, *El Norte de Castilla*

“Un hermoso texto, un enorme trabajo interpretativo y una dirección inteligente.”

Joaquín Melquizo, *Heraldo de Aragón*

“Una apoteosis donde el teatro se reivindica contra la vulgaridad.”

Manuel Sesma, *Artezblai*

“Puro teatro.”

Paco Inestrosa, *La Opinión de Málaga*

“Grandes e indispensables. Un ritual bajo la perspectiva de lo eterno.”

Alfonso Crespo, *Diario de Sevilla*

Text del director

AHORA TODO ES NOCHE (Liquidación de Existencias)

Se volvieron invisibles, tan acostumbrados ya estamos a verlos, dormitando en los vestíbulos de las estaciones y aeropuertos, revolviendo en los contenedores de basura, haciendo cola en los comedores benéficos... Los vemos tan lejanos y apenas la cantidad de una mensualidad nos separa de ellos. Los arrojados por la borda de sus destinos, los náufragos en la oscuridad de un mundo hostil. A veces en silencio cruzan nuestra consciencia, aunque los evitamos como el beso del leproso, porque su pobreza nos interpela ¿Quién cree que tiene algo para siempre?

Estos mendigos dejan sus huellas en las cenizas de la vida, conservan los rescoldos de una llama antigua, una furia ante el tiempo, que de alguna manera los entroniza, reyes sin reino, el hombre desterrado entre basuras, sin más luz que la esperanza de una mirada desde el cielo. ¿Quién no ha mendigado algo alguna vez?

Liquidación de existencias, éstas consagradas al teatro, consciente de que la noche se acerca y, que lejos de la complacencia, siguen desnudando su estilo de cualquier retórica, de cualquier ropaje estético, buscando pervivir en la tensión y el riesgo de la creación, que sigue reflexionando en lo que han sido sus constantes: las devastaciones del tiempo, la crítica a la desertización espiritual, el escenario como asedio vivencial.

Aquí está el universo de una compañía, sus heridas y cicatrices, su desarbolada imagería, su desgarrada voz, sus personajes desahuciados. Eco de liturgia, tintes esperpénticos y regusto de tragedia, un humor perturbador y un compromiso poético insobornable. Los pies en los clásicos y la mirada en el horizonte de nuevas formas de hablarle al alma de cada hombre. Tradicionales y rupturistas, contradicción viva, contracorriente siempre, pasión de cuatro décadas por los escenarios del mundo: La Zaranda, Teatro Inestable de Ninguna Parte, cumple cuarenta años a lo hondo del tiempo.

Paco de La Zaranda

En ganar no está la gloria sino en morir batallando!
Allí donde no llega el cuerpo alcanza nuestro espíritu,
nada puede el imperio de la muerte contra nuestros personajes,
escapan como ángeles de las llamas del infierno,
ellos tienen la fuerza de las tormentas y la ligereza del viento...

Eusebio Calonge, *Ahora Todo es Noche*

El teatre de La Zaranda

Han passat gairebé quatre dècades des que La Zaranda va emprendre el seu camí teatral, al llarg del qual ha realitzat una intensa tasca creativa que li ha valgut un gran prestigi internacional. La seva trajectòria té com a constants teatrals: el compromís existencial i la fidelitat a les seves arrels tradicionals; com a recursos dramàtics: l'ús simbòlic dels objectes, l'expressivitat visual, la depuració de textos i la plasmació de personatges límit, i com a mètode de treball: un rigorós procés de creació en comunitat.

La Zaranda, com un sedàs que preserva l'essencial i rebutja l'inservible, desenvolupa una poètica teatral que, lluny de fórmules estereotipades o efímeres, ha consolidat un llenguatge propi, que sempre intenta evocar la memòria i convidar a la reflexió.

Són in comptables els festivals recorreguts en més de trenta països de tres continents. Premiats per la crítica a Madrid, Barcelona, Montevideo, Buenos Aires, Nova York o El Caire, entre altres ciutats, han fet residència artística al Théâtre Sorano de Tolosa de Llenguadoc i a la Biennale di Teatro di Venezia. Han impartit cursos a la State University de Califòrnia, Villanova University de Filadèlfia, l'Institut del Teatre de Barcelona, el CCB International de São Paulo, etc. El 2010 van obtenir el Premio Nacional de Teatro.

L'origen del teatre La Zaranda es remunta al període de trànsit, a la dècada dels setanta.

Després d'un cúmul d'experiències individuals, fou el 1978 quan es produeix la trobada i la decisió de condensar totes les seves experiències en una fase de treball. Partien d'unes premisses per "fer camí": voler conduir l'obra teatral fins a aquell punt de tensió en què drama i vida conflueixen, negar qualsevol concessió al teatre mort, amb tots els seus academicismes evidents, al teatre de les falses avantguardes, amb patent de modernitat, aplicades al decorativisme més banal i l'esclerosi, que només condueix al badall.

Anar més enllà de les formes adquirides, no abandonar la recerca constant, renunciar a les fites reeixides que puguin establir una rutina, refermar un estil en permanent transició... importa l'acció de crear! No fabricar conserves artístiques que s'obrin en cada representació. Cal mantenir la tensió, jugar-se-la en cada situació, desenvolupar cada realitat escènica en el fet d'esdevenir viva.

Espectacles de La Zaranda

Des que es va crear com a grup el 1978, han estat tretze els treballs realitzats.

Los Tinglados de María Castaña (1983) va ser la primera creació que fou coneguda en l'àmbit estatal.

Mariameneo Mariameneo (1985) va tenir una notable difusió a la península i una gran repercussió internacional. Va estar present, entre altres ciutats, a Nova York, Berlín, Buenos Aires, París o Mèxic.

Vinagre de Jerez (1989) va anar augmentant i consolidant la seva presència internacional. Va participar en festivals del prestigi de la Biennal de Bonn, el Festival Internacional de Caracas, el Festival Internacional de Nantes, el Festival Tardor de Barcelona o el Festival de Otoño de Madrid.

Perdonen la Tristeza (1992) es va representar en una vintena de països: França, Itàlia, Argentina, Mèxic, Xile, Colòmbia, Egipte, Tunísia... Va rebre premis com el de la crítica de Madrid, millor espectacle estranger a l'Uruguai o el del Festival Internacional del Caire.

Obra Póstuma (1995) va obtenir, des de la seva estrena mundial a Nova York, una gran repercussió per part de la crítica. Va fer temporada en teatres nacionals de Buenos Aires i Rio de Janeiro, on la premsa va subratllar: "Lo mejor que se vió de la escena mundial. Un Lujo" (El Clarín. Buenos Aires).

Cuando la Vida Eterna se Acabe (1997) va rebre a Cuba el premi al millor espectacle estranger de l'any atorgat per l'Associació d'Escriptors i Artistes Cubans. Va fer temporada al Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires i al Teatro Xola de Mèxic DF. Va estar al Festival GREC de Barcelona i va fer temporada al Centro Dramático Nacional a Madrid.

La Puerta Estrecha (2000), estrenada al Festival Internacional de Miami, també va estar present al Festival de Otoño de Madrid, Festival de Vitòria, Festival Internacional de Nova York, i va fer temporada a Buenos Aires, on va rebre premis al millor espectacle internacional per part de l' I.T.I i el Diario Clarín.

Ni Sombra de lo que Fuimos (2002) va ser l'espectacle commemoratiu del 25è aniversari de la companyia. Va fer temporada al Teatro Jiménez Rueda de l'Instituto Nacional de las Artes (INBA) de Mèxic DF i a diferents festivals.

Homenaje a los Malditos (2004) es va estrenar al Festival Quijote de París. A Espanya es va estrenar a la Muestra Internacional de Santander i va fer temporada al Teatro Español de Madrid. Va rebre els premis al millor espectacle d'El Público de Canal Sur, millor direcció al Festival de Teatro de Palència, Premio Rojas i Premio ACE al millor espectacle estranger.

Los Que Ríen los Últimos (2006), estrenada al Festival Translatine de Baiona, obrí temporada al Théâtre Sorano de Tolosa de Llenguadoc, va anar al Festival Quijote de París, a l'Stage Theater Festival de Nova York, on va rebre el premi a millor espectacle estranger de l'Association of Entertainment Critics, i a diferents festivals de l'Amèrica del Sud. Va rebre el Premio Ercilla a la millor creació dramàtica. Va protagonitzar el documental *Ruido con la Boca*.

Futuros Difuntos (2008) va ser coproduïda pel Théâtre Sorano de Tolosa de Llenguadoc. Va fer temporada al Teatro Español de Madrid, al Teatre Lliure de Barcelona i al Teatro Metropolitan de Buenos Aires, on va rebre el Premio Rojas Teatro del Mundo.

Nadie lo quiere Creer. La patria de los espectros (2010) va ser coproduïda pel Festival Temporada Alta de Salt/Girona – Festival de Tardor de Catalunya. Ha recorregut festivals com el FITB de Bogotá, Festival Mercosur de Córdoba, el Festival Cena Brasil Internacional a São Paulo, i el 25 de Mayo de Buenos Aires, on va rebre el premi a la millor obra internacional. I va anar a teatres com el Solís de Montevideo, Théâtre Sorano de Tolosa de Llenguadoc i el Teatro Español, entre d'altres.

El régimen del pienso (2012), també en coproducció amb el Festival Temporada Alta de Salt/Girona - Festival de Tardor de Catalunya, es va estrenar el 2012.

El Grito en el Cielo (2014) va ser creat a la Biennal de Venecià. Fou la tercera coproducció amb el Festival Temporada Alta. Va viatjar al Theater an der Ruhr, a Mülheim, Alemanya, i féu temporada al Teatro Nacional Cervantes de Buenos Aires. Va fer gira per l'Argentina, al Teatre Romea de Barcelona i al Teatro Español de Madrid, entre altres.

Sabent que les hemeroteques s'esgrogueeixen, que els premis es floreixen, que a l'altre costat de la memòria hi ha l'oblit i que “el camino se hace al andar”, comencem el recorregut d'*Ahora todo es noche*.

Todo el que está en la Gloria y en la Luz mendiga.

León Bloy

Hastiado de todo, clamo por la muerte,
al ver hecho un mendigo al que más vale

Shakespeare, Soneto LXVI

Ahora todo es noche

Autor **Eusebio Calonge**

Direcció **Paco de la Zaranda**

amb

Gaspar Campuzano, Enrique Bustos, Francisco Sánchez

Il·luminació **Eusebio Calonge**

Espai escènic **Paco de la Zaranda**

Regidoria **Eduardo Martínez**

Caps tècnics del teatre **Sergio Lobaco i Raúl Martínez**

Prensa **Marta Ferrà i Anna Casasayas**

Màrqueting i comunicació **Publispec**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Una producció de

LA ZARANDA - Teatro Inestable de Ninguna Parte

en coproducció amb el **Teatre Romea**

teatr**romea**

Hospital, 51 - 08001 Barcelona
www.grupfocus.cat - www.teatrromea.cat

Ahora todo es noche

Horaris:
De dimarts a divendres, 20.30 h
Dissabtes, 18 i 20.30 h
Diumenges, 18.30 h

Preus:
De 17 a 24 euros

Venda d'entrades
Taquilla Teatre Romea
www.teatrromea.cat

Preus especial per a grups
Promentrada
www.promentrada.com
93 309 70 04

Contacte de premsa
Anna Casasayas - Marta Ferrà
93 309 75 38 - premsa@focus.cat

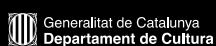
Més informació

El Teatre Romea rep el suport de

Institucions

Mitjans de comunicació

**Empreses
patrocinadores**

